

ARCHIWA AMERYKAŃSKIEGO WYWIADU: RAPORT I OCENA PROCESU HEMI-SYNC

POLSKA
WERSJA
JĘZYKOWA!

PROCES SYNCHRONIZACJI
PÓŁKUŁ MÓZGOWYCH
POD LUPĄ SPECJALISTÓW
AMERYKAŃSKIEGO WYWIADU

FALE MÓZGOWE I ICH ZWIĄZEK Z PSYCHOLOGIĄ BEHAVIORALNĄ
ŚWIADOMOŚCI ORAZ FIZJOLOGIĄ MÓZGU.

**ARCHIWA AMERYKAŃSKIEGO WYWIADU:
RAPORT I OCENA PROCESU HEMI-SYNC. FALE MÓZGOWE
I ICH ZWIĄZEK Z PSYCHOLOGIĄ BEHAWIORALNĄ ORAZ FI-
ZJOLOGIĄ MÓZGU.**

Polskie Wydawnictwa Niezależne
– Wydawnictwo Horyzont Idei
HOID.PL 2023

ISBN: 978-83-65185-98-3

kontakt@hoid.pl

Tłumaczenie przygotowano dzięki środkom własnym.

DEFINICJA

Synchronizacja półkul mózgowych jest opatentowanym systemem sterowania poprzez słuch, który wykorzystuje impulsy dźwiękowe do indukowania częstotliwości w mózgu człowieka. Dowiedziono, że proces synchronizacji półkul może zwiększyć świadomość i wydajność umysłu przy wytworzeniu stanu relaksu. Synchronizacja półkul mózgowych to jednak dużo bardziej złożone zagadnienie i jego pogłębione badanie ma głębokie uzasadnienie.

Synchronizacja półkul mózgowych to proces, który obejmuje fizykę interakcji rezonansowych, fale mózgowe i ich związek z psychologią behawioralną świadomości oraz fizjologię mózgu.

FIZYKA INTERAKCJI REZONANSOWYCH

Zasada rezonansowych interakcji układów oscylacyjnych to zagadnienie dobrze znane w naukach fizycznych. Jeśli kamerton przeznaczony do wytwarzania częstotliwości 440 Hz zostaje uderzony, aby powodować oscylacje, a następnie wprowadzi się do jego otoczenia kolejny kamerton o stroju 440 Hz, to drugi stroik także zacznie drgać. Uznaje się, że pierwszy kamerton uruchomił drugi dostrajający się, wywołał rezonans.

Istnieją trzy podstawowe zasady fizyki interakcji rezonansowych.

Zasada rezonansu.

Aby drgania jednego obiektu mogły zostać przeniesione na drugi obiekt, to ten drugi obiekt musi być zdolny do osiągnięcia tego samego tempa wibracji (oscylacji, częstotliwości). Kamerton do strojenia w stroju o częstotliwości 440 Hz oscylujący nie spowoduje drgania w kamertonie o częstotliwości drgań 300 Hz, ponieważ ten nie zacznie wibrować przy częstotliwości 440 Hz.

Druga podstawowa zasada dotyczy mocy. Oto ona:

Aby jeden układ oscylacyjny był zdolny do spowodowania drgań w drugim, pierwszy musi mieć moc wystarczającą do przezwyciężenia homeostazy drugiego. W przypadku przykładu kamertonu pierwszy przyrząd musi znajdować się blisko drugiego, ponieważ efektywna zdolność oddziaływania pierwszego zmniejsza się wraz z dystansem.

Trzecia zasada dotyczy spójności.

Reguła spójności brzmi następująco system oscylacyjny, który może być w stanie wprowadzić inny w drganie, musi mieć stałą ustabilizowaną częstotliwość. Kamerton jest idealnym przykładem, ponieważ powoduje oscylację o stałej częstotliwości i amplitudzie. Takie uwarunkowanie nazywane jest falą stojącą.

Fizyka interakcji rezonansowych dotyczy również biosystemów. Należy wziąć pod uwagę właściwości elektromagnetyczne, zwane falami mózgowymi. Aktywność elektrochemiczna mózgu skutkuje wytwarzaniem fal elektromagnetycznych (fal mózgowych), które mogą być naukowo mierzone przy użyciu odpowiednio czułego sprzętu. Fale mózgowie zmieniają częstotliwość odpowiednio do aktywności neuronowej w mózgu. Ponieważ aktywność neuronowa ma charakter elektrochemiczny, funkcje mózgu mogą być zewnętrznie modyfikowane poprzez wprowadzanie określonych substancji chemicznych (leków zmieniających sposób funkcjonowania umysłu) lub poprzez zmianę środowiska magnetycznego mózgu (wpłynięcie na nie). Kofeina, nikotyna i alkohol to środki wpływające na umysł, podczas gdy plamy na słońcu i nadawane częstotliwości radiowe oraz mikrofalowe, modyfikują jego otoczenie.

Poza tymi oczywistymi rzeczami trzeba wspomnieć, że zmysły wzroku, dotyku i słuchu zapewniają łatwy dostęp do funkcji nerwowych mózgu. Każdy z tych zmysłów reaguje na oddziaływanie fali o określonych własnościach w jego otoczeniu i przekazuje informację za pomocą impulsu stymulacji elektronowej.

Zmysły smaku i węchu zasadniczo praktycznie nie odgrywają roli w procesie wpływania na działanie mózgu z zewnątrz ze względu na ich stale niskie tempo stymulacji, jak również fakt, że neuronowe ośrodki przetwarzania ich impulsów znajdują się w dolnych ośrodkach mózgu i ich bodźcowanie miało by niewielki wpływ na resztę ośrodkowego układu nerwowego. Ze względu na swą naturę zmysły wzroku, dotyku

i słuchu stanowią znakomite medium do wprowadzania fal mózgowych i co za tym idzie – wpływanie na funkcje mózgu. Odpowiednie wpłynięcie na otoczenie właściwe dla określonych zmysłów w rzeczywistości prowadzi do modyfikacji fal mózgowych. Latarka migająca z częstotliwością 10 Hz sprowadzi fale mózgowe do tej częstotliwości.^[1] Kiedy środowisko elektromagnetyczne mózgu wchodzi w częstotliwość 10 Hz, widoczna jest psychologiczna zmiana behawioralna. W warunkach laboratoryjnych nie każdy podmiot reaguje na częstotliwość 10 Hz. Aby zrozumieć dlaczego, należy sięgnąć do podstaw interakcji przy oddziaływaniu rezonansu akustycznego. U osób, które nie reagują na 10 Hz, wydaje się, że efektywny poziom mocy sygnału migającego światła przy tej częstotliwości, jest niewystarczający, biorąc pod uwagę ich fizjologiczną homeostazę. Podobnie jak w przypadku kamertonów, elektrochemiczne neurony mózgu muszą być zdolne do rezonowania w pożądanej częstotliwości, którą zostają bodźcowane. Osoby, u których występuje stabilna wysoka amplituda fal mózgowych o wartości 26 Hz, będą utrzymywać homeostazę nawet w przypadku ekspozycji na 10 Hz.

Co może powodować taką stabilną odporność? Mózg reaguje zarówno na stymulację chemiczną, jak i elektryczną jego otoczenia. Te środowiska są na ogół zależne od sytuacji życiowej, a także działań woli, zarówno świadomych, jak i podświadomych.

Sztywna częstotliwość 26 Hz (czyli beta) może być wynikiem spożywania zbyt dużej ilości kawy, lęku doświadczalnego lub świadomego działania polegającego na „niedopuszczeniu tego światła do przejęcia kontroli”. Nie oznacza to, że osoby, na które udaje się wpłynąć, mają słabą wolę. Po prostu świadomie poddały się oddziaływaniu tych fal.

Opracowano sposoby w celu pokonania odporności na wpływ na fale mózgowe. W powyższym przypadku osoby odporne mogą zostać wytrenowane do naprzemiennego bodźcowania i od-

puszczanie prób lub podanie środka uspokajającego. Te działania prowadzą do rozkładu fizjologicznej homeostazy. Innym sposobem jest początkowe dopasowanie częstotliwości migania do częstotliwości właściwej dla badanego (w tym przykładzie jest to 26 Hz), a następnie powolne przejście do pożądanej częstotliwości (w tym przykładzie jest to 10 Hz). Zmiana częstotliwości o 85 procent względem stanu u badanego, zwiększa jej moc wpływu (czyli zdolność do przełamania homeostazy).

Jeśli na przykład częstotliwość pulsacji wynosiła 50 procent częstotliwości homeostazy badanego, nie miała żadnej zdolności do wpłynięcia na niego i w rzeczywistości działałaby na rzecz utrzymania stanu homeostazy, tworząc harmonię, która umacniałaby aktualny stan obiektu. Inne praktyki takie jak śpiew (mantry, strojenie rezonansowe), własne wyćwiczenie lub biofeedback także mogą być wykorzystane do rozbicia homeostazy u opornych osób (Tart, 1975).

Efekt wpłynięcia na częstotliwość mózgu przez miganie światła obejmuje tylko jeden z kanałów sensorycznych, o których wcześniej wspomniano, stanowiących ścieżki neuronowe umożliwiające akustyczny wpływ z zewnątrz. Kinestetyczny zmysł dotyku to kolejny przykład. W jednym interesującym eksperymencie badacz ustawił falę stojącą o pożądanej częstotliwości w łóżku wodnym. Płynące z stąd bodźce dotykowe były skuteczne w dostrajaniu fal mózgowych uczestnika badania do wybranej częstotliwości (Houck, 1984). W przypadku synchronizacji półkul to zmysł słuchu zapewnia ścieżki nerwowe, dzięki którym sygnały wejścia mogą być wprowadzane do elektromagnetycznego środowiska czaszki. Indukowana w ten sposób częstotliwość jest przykładem działania zasady rezonansu akustycznego. Sygnały dźwiękowe wykorzystywane są do wprowadzania zmian w częstotliwościach fal mózgowych.

FALE MÓZGOWE I PSYCHOLOGIA BEHAWIORALNA ŚWIADOMOŚCI

Jedną z największych krytycznych uwag na temat badań nad falami mózgowymi jest powszechne przekonanie, że nie można stwierdzić, co myśli człowiek, mierząc schematy fal mózgowych. Analogicznie przedstawia się przykład, że nie można stwierdzić, jakie dane są przechowywane w komputerze, mierząc po prostu napięcia obecne w różnych jego punktach. Prawdopodobnie istotną rolę w szerzeniu tego poglądu odgrywa tu pewien ludzki opór wobec samej myśli, że inni ludzie mogliby się dostać niejako do wnętrza naszej głowy i dowiedzieć się kto jest kim, jaki jest naprawdę i co rzeczywiście myśli. Bardziej ugruntowanym i realistycznym podejściem byłoby jednak porównanie do telefonu. Telefon ma trzy „stany świadomości”.

SPIIS TREŚCI:

Definicja	2
Fizyka interakcji rezonansowych	3
Fale mózgowie i psychologia behawioralna świadomości	7